

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Generalis Totius Sacri Ordinis Clericorum Canonicorum
Historia Tripartita**

Pennotto, Gabriele

Coloniae, Anno M.DC.XXXXV.

XII. De Antiquo monasterio S. Mariæ Charitatis Venetiarum per eosdem
Canonicos Frigdionarios reformato.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38634

perflingunt: fuit enim abillentia mirabilis, in Christi pauperes pessimus, in oratione affidus, & in meditatione ferventissimus ita, ut si quis in extream raperetur, quicunq; in Domino Verone nonagenario anno Christi 1565, tandem istud monasterium seminarium bonorum hominum semper exitit.

V. **S**ed & Moniales sancti Ioannis de Beueraria Veronenses, ordinis olim Humiliatorum, ob celebrem famam integratissimam canoniconum dictimonasterij, per illos ad frugem melioris vita reformari, supplices a Romanis Pontificibus postulauerunt, & obtinuerunt, & regulari sancti Augustini cum habitu canoniconum accep- runc. Verum cum progreßu temporis ab obedientia reflire contumaciter cœpissent, nec facili regi posset, dimissæ sūt, & habitus mutauerunt.

Monasterio S. Leonardi sic reformato Gregorius XII. anno 1408. sequens priuilegium in doliſſit, videlicet:

Gregorius Episcopus seruus seruorum Dei dilectus filii sancti Leonardi de monte Donico, & sancte Mariae de Frigdonaria per Priorem solitorum gubernari, sancti Augustini Veronensis, & Lucanensis diocesis monasteriorum Prioribus, & convenientibus salutem, & Apostolicam benedictionem. Pianos excusat, & inducit affectio, ut vos, & monasteria vestra in quib; forte noscimini diuinis obsequijs mancipari, fauoribus prosequente apostolicâ ad ea paternâ studi intenda- mus, per qua statutus eorundem monasteriorum votiu continuè crebat incrementis.

Hinc est, quod nos vestris in hac parte supplicationibus inclinati, ut in temporalibus, & spiritu aliis vos & ipsa monasteria, auctore domino, salubriter profere valeatis, quod omnes, & singuli canonici, siue fratres eorundem monasteriorum, qui sunt, & erunt pro tempore perpetuas futuri temporibus, de uno ad aliud eorundem monasteriorum de licentia tamen Priorum ipsorum monasteriorum existentium pro tempore, trāfere, ac in eo remanere valeant, quodq; in eodem monasterio, ad quod taliter transibunt, perinde illius canonici, siue fratres haberi, ac censeri debent in omnibus, & per omnia, ac si in illo Ordine S. Augustini regulam, cuius professores etiā, expresse profesi fuissent, & Piores ipsorum monasteriorum, qui etiam sunt, & erunt pro tempore, de anno in annum mutari, siue de regimini in ipso monasteriorum transiū singulis annis ex ipso defluti cœferantur. Ita tamen, quod iterum, & iterum de anno in anno in casu, quo videatur eisdem canonici in statum pristinum eligi, & ad regimina huius aſſunti posse, ac electiones huiusmodi, dummodo per duas par- tes eorundem canoniconum, et alias canonice fiant, eo ipso per vim confirmationis habeant, ac si per sedē Apostolicam confirmata forent, ad hoc etiam Directori loci, & cuiuscunq; alterius licentia, seu consensu nomine requisitus. Quodq; vos omnibus, et singulis prisi- legi, prorogatis gratiis, exceptionibus, immunitatis, & preminētis per eandē sedē, aut alias qualiter- cung, vobis, & eisdē monasterijs diuīsim concebris por-

inde ut, ei gaudere liceat, et si vobis, et vobis monasterijs communiter concessa fūsent, quibusq; tūdīnibus monasteriorum, et Ordinis prediciorum, am- mitate alia roboretis, & diligenter eis quaque- stantibus, yobis autoritate apostolica, etate praesul- fūspecie gratia indulgentia. Nulli ergo omnia bene- num licet hanc paginam nostra concessam impo- revere, et aucta temerari contrarie. Si quis ex eo in- attentare prafūscripti, indignationem suscipiet Dei, et Beatorum Petri, & Pauli apostolorum cuius- nōuerit incursum. Datum Luca 3. calend. Maii 1408. Pontificatus nostri anno 2.

Alia etiam priuilegia eidem monasterio indel- ferant ante reformationem Gregorius X. & Iohannes Vigilanus secundus, & post refor- matiōem idem Gregorius Duodecimus, Mi- tinus Quintus, & Eugenius Quartus, & Territum Dominum Venetorum, quorum iusti- tia in illius cartophilijs seruantur. Denon- Pinus Quintus dignitate Abbatilis illud insignis, cui ob commoditatem canoniconum ad ubi- accedentium, Eugenius Quartus Ecclesiam prō- rochialeum S. Iusti intra ciuitatem vnu, anno 1446. sexto calendaris Decembrib; De hoc monas- terio scribit Hieronymus de Cure in suā historiā Verona libro 14. ad quam te reme;

CAPUT DVODECI-

MVM.

De antiquo monasterio sancta- Maria Charitatis Veneta- rum, per eosdem Canonicos Frigdonarios reformato.

Anno MCDIX. congregati- fuit Patis Concilium à Ce- dinalibus, sine autoritate Romani Pontificis, in quo ad collendum schismam Gregorii Duodecim, & Fratrum de Luna Benedictum Decimum Tertium nuncupatum exautorauerunt, & noscum Pontificem Petrum Filagrum ex Ordine Minorum creaverunt, qui Alexander Quartus est nuncupatus. nihilominus Gregorius Do- decimus tanquam verus Pontifex nullatenus seipsum Pontificatum abdicavit, quin etiam con- nullos Cardinales creavit, quod ipsum Ben- dictus Decimus Tertius, Pseudopontifex erit. Eodem autem anno electus fuit Prior monasterij Frigdoniarum Domus Leo de Carate Mediolanensis, quo excellente Prior Donus Vincentius Ianotius sancti Frigdonii Prior, referentibus Augustino Tencio in Pro- gnaculo parte 4. cap. 22. & auctore Supplemento Chronicorum lib. 14. sub an. 1407. ad reformati-

dom fum collegiū alij q; od canonicos docentis accedit, cui ora statutus Leo cum

piulo quatuor viros probos, & prude- cellis, facta eis licentia per publicum in tam rogatum manu Sc̄r. Raphaelis que- beredit, eius & notarij pulicis Luce instrumentū praefactis autoribus testata Archivis sancti Frigdoniani servatur (cur- bus canonicos, qui vita laxior īā affi- ciūto de reformatio suum efficitū n- aſſecta) & ita rebus ad deteriora in di- ubus, tom. monasteriorum, tum, ipsa c- noſaci Frigdoniani ab illo pendens g- derimina, & diligenti polſimodum ran- zanti, amulis molles monasterij, quae vitam canoniconum dicitur congregatio- lūm ad manus aliorum deuenientur, c- ſuunt sancti Marci Ferrarie, S. Salvi- nini a gro Ferrarensi, S. Frigdoniani flo- rum, S. Bartholomaei in D. ecclie Vol- ſuunt sancti Martini ciuitatis Scenarum.

II. Eadem autem anno Frigdonianis. Deinde antiquum cenobium e- ran facti Marci Charitatis Venetia- rum. De enī monasterij fundatione, hec plura libro precedentem cap. 24. & 47. gregatione Portuensi, cuius fuerat men- Marci Iuliano clerico Castellano, sub C- anno 1222. fundatum, in quo canonica ī- diffinisse etiam temporibus vige- annum perferunt. Tenebat Prioratū in- firi Ven. P. Franciscus Capello Patri- otem, Iohannes Baptista filius, & regulari- tuꝫ profecit. Conlat ex literis Apol- ii eodem anno à Gregorio Duodeci- mante Aullia, que est in provincia For- idas Iam, Pontificatus sui anno tertio. H- ven. Prior cernens, in suo monasterio ni- cea concilio immixtum, nec posse ſp- lam ex Portuensi, de quorum crat co- ratione reparari (quippe cenobium ipſum enī, quod crat caput cōgregationis, antea annos Angelo Cardinale Jano & Potenti- re commendatum, qui prietate redditum omnino curabat, & ita canonicos fecer- fortis defluitur, illius fabricis in præcep- tis, aut iam cenobium, ſed lapidum ca- terroderū videtur, jntellec- ta fama- litione canoniconum Frigdoniarum- ſum monasterium accedere, & diuina co- celebrazione aliisque sacra facere, pluri- gau, quod libenter prieſtitur, mihi- neci, quibus habitationem cum Ecclesi- diam olationibus, quae in illa fie- fenginta tritie sextarij annuis pre- aliagnant, cum quibus, ob laudabili- rum vita famam per decem annos- ta canonici commode in eodem mon- vinerunt: intra quod tempus multi nobi-

alat, ac si velo, et offi-
cij sua fuscet, quibus
neccnon barbit, & copia-
et Ordine prediciorum, in
postolica, vel quacunque
i contra i nequam
e apostolica, tenet prefec-
tum. Nulli ergo venientem
nostra causam infre-
nitare. Si qui aen de
indignationem suscipit,
Paulus apostolum dicit
in Luca 3. col. 1. Me. 1. 11.
a eisdem monasteriis in-
de Gregorius Nasu-
secundus, & post rebus
giorum Duodecim, Ma-
nus Quarri, & Sera-
netorum, quorum uel-
cijs seruuntur. Denun-
tia Abbatiali illa in legione
canonicorum ad vicem
Quarri Ecclesiam pa-
ra ciuitatem venit, anno
Decembri. De hac mo-
numen de Cune in dia-
to 14. ad quem te nente.

D V O D E C I .

V M .

monasterio sancta

charitatis Veneti-

osdem Canonicos

reformato.

o MCDIX. congregati

Pifa Concilium i Ca-

libus, fine auctoritate

mani Pontificis, in q

collendum schola Gre-

iun Duodecim, & Pa-

latum Decimum Terram

orauerunt, & nouu-

Filigranum ex Ordo-

ni, qui Alexander Qua-

dinus Gregorius Due-

verus Pontificis uultra

abdicauit, qui etiam no-

uit, quod ipsum Res-

piciens Pseudopontificis

anno electus fuit Po-

nxit Dominus Leo de Ca-

quo existente Prior Do-

mitus sancti Frigidiani Pri-

mo Ticinensis in Propri-

etate anno 1407. ad reforma-

dam an 1407. ad reforma-

dilectum monasterium, ut supra dictum est. mandans idem capitulo omnibus canoniciis dicti monasterij, ut eundem Dominum Franciscum in Prioratum annua elem antedictis recipiant, et admirant, sibi, in cunctis licetis, et bonelli pareant, et intendant, mandans mihi philippo de Formaglini, ve de predido notario infra scripto, publicum confidat instrumentum. Aliud Bononia in Monasterio S. Ioannis in monte Bononiensi, Ordinis et congregationis antedicta. Presenibus. Thoma Zerardi de Lana mercatore, capellae S. Ioannis in monte, S. quondam Ioanni de Zena Lanaro dicta capella, et magistro Hilario quondam Ricbi de Florentia in clore, Capella sancte Lucie, testibus ad hanc vocatis, et rogatis. Ego Philippus quondam Stephanii de Formaglini alias Bononia publicus Imperialis, communis Bononiae, ac Curia Episcopalis Bononia, auritate notarius, predicta electione, et omnibus, et singulis inter suis, eaque rogatus scribere publice scripti, signoque meo consueto figurauim fidem premissorum.

III. **Q**uoniam perfecta, canonici nostri ad monasterium quoad spiritualia, & temporalia reparandum alacrius insistere coeperunt, & primo quidem sublatis antiquis domibus cariosis, & ruinosis, aedes nouas extruxerunt, in quibus plusquam viginti nummorum aureorum milia de communibus contributionibus expenderunt, vt in vetustis Chronicis pergamenio scriptis reperitur. Sed & Reuerendissimus Dominus Gabriel Condulmerius S.R.E. Cardinalis, qui Prioratum sancti Salvatoris Venetiarum in commendam obtinebat, eodem canonicos ad officia diuinia in dicto Prioratu celebranda vocationis, quod ob extiam tantu viri erga nostram congregationem benevolentiam praesertim aliquot annis, videlicet usq; ad an. 1427. quo anno locum ob caulas libro superiori c. 24. notatas, decreto Generalis Capituli dimittere statuerunt.

Interim ipse Reuerendissimus Dominus Gabriel Condulmerius ad Summum Pontificatum euectus, Prioratum sancti Clementis Venetiarum, qui erat antiquum canonicorum regularium cenobium sed canonicisante multos annos omnino deslitutum, tunc vacantem per mortem Domini Iacobi de Leonardi illius ultimi Prioris, qui solus ex canonicis regularibus in eo residebat, extincta in illo dignitate, ac titulo Prioratus, monasterio Charitatis perpetuo vniuit, & donavit, datis literis Apostolicis apud sanctum Petrum 4. nonas Decembris anno Domini 1432. & quia predictum monasterium sancte Marie Charitatis erat membrum congregationis Portuensis, à monasterio sancte Marie in Portu Rauenne pendens, quod Portuense monasterium epidemia in partibus Romandiola grauiante, & multis copijs armatorum per totam illa prouinciam discurrentibus, & cuncta subuentibus circa annum Domini 1438. multas prefluras grauissimas sustinuerat, canonici

cis partim morbo extintis, partim fuga, omnibus, illius bonis à militibus, seu latronibus, repitis, ne malum capitis in membra dentaret, idem Pontifex eodem anno monasterio S. Mariae Charitatis, curu alio sancti Bartholomei prope Mantuanam, à predicto Portuensi canonico, et omnibus illorum bonis, iuribus, & pertinentiis in finibus tam Castellano, Paduano, Mantuanisque ciuitatum confitentes, auctoritate Apostolica in perpetuum disponitum, & separavit, & ad viuenteritatem totius congregationis duxit, deinceps pectora, illius facta esse voluit, necnon Prioris, & canonicorum monasteriorum ab omnibus subvenientibus, & prelationibus eisdem Portuensi monasterio debitis, absoluti, & in perpetuum liberata. Confusat ex literis Apostolicis ea de causa directis Mauro Abbatu sancte Iustine Paviae anno 1438. idibus Augalli, pontificatus suanno.

Proficiente vero de die in diem in eodem monasterio, vigore discipline regimur, in humilitate, & paupertate profundi, cura omni Domini 1505. illustrissimi Comitis Collini, Comitis Taruissi, quandam Ecclesiam inde Matris loci Marcadelli Comitatus Collis ali, & diocesis Cenetenensis, que de nre patrona illorum fuerat, cum illius bonis, & iuribus eisdem monasterio concenserunt. Confusa concessione facta per illistrissimos DD. Comites Ioannem Antonium, & fratres de Collis, Comites Taruissi, & Dominum Cetamonticium, quandoam clarissimum Comitis, & Leon. Iohannis Baptista illorum matris eodem anno 14. Septembris, quam probatus illius fideliter idus Decembris pontificatus suo anno 1438.

Deinde anno 1547. monasterium S. Mariae Charitatis omnia bona, pradis, possibiliter, & iura monasterij Portuensis, que habuit in iustitate & districtu Senegaliz ciuitatis, acquisiti, consentientie toto Capitulo Generali, eodem anno Rauenne celebrato, publico, & solemniter, confecto per Hieronymum quendam Iustinianum à Portu, ciuem, & Notarium publicum Rauennatensem rogato, die 12. mensis Maii, quibus monasterium Charitatis soluim illa numerorum aurorum, que monstravimus Portuense occasione pecunia multo scoperte, diversisque personis Rome, & Camera apostolice perfolute, creditibus debitis, probum ei eiusmodi acquisitione per Paulum Tertium Imperio calendas Decembris anno 1505. sive Pontificatus eiusdem annis 14. existente Priori dicti monasterii Viri P.D. Gregorio Barbarigo nobidi Veneti, qui nouum monasterij fabricam inchoauit, quam nonnulli illius successores perfecterunt.

Hoc monasterium plerique Romanorum Pontifices amplissimum priuilegiis decorauit, & muniuerunt, & in primis Innocentius Sextus,

des illud cum omnibus bonis suis lub immutacione Sedis Apostolicae recepit, & berant a solutione decimarum, quod confidit Vrbanus Tertius, alio priuilegio Veronae die 4. Iulij, in quo prioris priuilegiis Inne*ti* Secundi memini illud est in libro Indulteri 1537. Alexander Tertius anno 1177. Vincipit Ecclisi S. Mariae Charitatis primum, & confecravit, & die dedicationis eiusdem sequentibus diecum Ecclisiam deuote videntem plenanam Indulgentiam in perpetuum generali, confecitis litteris Apostolicis, quare amplius in Romae in Archivio S. Mariae Pacifici eiusdem dedicationis ell. 3. Aprilis, qui Scrinium Venerabilis Dux eum toro Senatu ad predicti duci processionaliter, & soleniter procedi. Alaud. III. Friderici Primi Imperatoris as. voluntaria declinante, sub habitu canonice in hoc monasterio latitasse, ibi vero deprehensus Vencovus, & toro Senatu eum honoris expiis propterea thesauros Indulgenter inuenitus Ecclesiam largitum, que non solum in ciuitate Venetiarum, sed etiam finitima eis ad predictam Ecclesiam summa conueniente queannis concursum facientem, & colligunt ell. tradito, quam testa imaginis in maiori Aula Palati Diu Marciatur, totum rei geste seriem representant, & quod maioris ell. ponderis, Alexander Sextus in quadam priuilegio, quod auctor in eodem monasterio fuerat, dato anno 14. in quo studiis Historia mentio habetur per quod priuilegium Priori, & canonicis indulget, in crepusculo noctis post illud, expletio tamen matuero, muneribus Domini celebrare, que noctis pars celebrari consuevit. Et hie historiis que sicut, Alexandrum Tertium, sub concordia habitu in predicto monasterio ascenit, & Duce Vencio deprehensum, rei Baronius tom. 12. fol. ann. 1177. tamen in genarum per Alexander Tertium, predicto Ecclesiam vultibus largitarum, minime. Pius Secundus, Paulus Secundus, Sixtus Quartus, Joannetus Octavius, Alexander Sextus, Clemens Septimus, Gregorius Decimus tertius, & Clemens Octavius, in aliis literis quae autographa vidi. Est in Archivo Pacis mea copia literarum Alexandri Tertii, ex predicto Libro Parcorum Venetiarum extracta, carta videlicet. Hoc exemplum inveniunt est in primo eorum libro Venetiarum: Alexander Episcopus secundum Dei dilectionis filii Priori, & fratibus sanctis Mariae de Charitate & salutis, & Apostolicam brevem. Cum pro commendo generalis Ecclesia, & causae & regnum huius monasterio gerimus, vobis fecimus deinde Venetiae, ad petitionem vestram, propter ejus delit, non as Aprilis, Ecclesiam vestram, ut ipsorum sancti gratia, dedicauimus, & omnibus

deum illud cum omnibus bonis suis sub immedia-
tione protrectio Sedis Apostolicae recepit, & li-
berauit a sollicitatione decimarum, quod confirmava-
vit Urbanus Tertius, alio priuilegio Veronae da-
to die 4. Iulij, in quo prioris priuilegii Innocen-
ti Secundi memini. Illud est in libro Indulctorum
pug 587. Alexander Tertius anno 1177. cum clere-
Vicariis, Ecclesia S. Mariae Charitatis propriis
manibus conferavit, & die dedicationis cu[m] tri-
bus sequentibus dictam Ecclesiam deuote visitâ-
biles plenaria Indulgentiam in perpetuum lar-
guissi, confectis literis Apostolicis, quarû ex-
empli in Roma in Archivio S. Marci Pacis, dies
plus dedicationis est 3. Aprilis, quo Sereinillus
Venetorum Dux cu[m] toto Senatu ad predictam Ec-
clesiam processionaliter, & soleniter procedit. Fuit
Alexander III. Friderici Primi Imperatoris insidi-
& violentia declinans, sub habitu canonico
in hoc monasterio latitans, si vero deprehensu à
Duce Venetioru[m], & toto Senatu cu[m] honore ex-
cepitur propter thesauru[m] Indulgenciaru[m] visi-
tabilium Ecclesiam largitum, que non solum to-
tum ciuitatem Venetiarum, sed etiam finitimarum
co[un]ic[ur] ad predictam Ecclesiam summa cum de-
dicatione quotannis concuerunt facientem,
vnu[m], & consensu ell traditio, quam testantur
imagines in maiori Aula Palatii Divi Marti Ve-
netorum, totam rei geste seriem representan-
tes: & quod maiori est ponderis, Alexander
Secundus in quodam priuilegio, quod authenticu[m]
in codem monasterio feratur, dato anno
1177. in quo iusdem Historie mentio habetur,
per quod priuilegium Priori, & canonicis
ficiulatori indulget, in crepusculo noctis, seu
post illud, expleto tamen matuino, missam
Nativitatem Domini celebrare, que noctis tem-
porate celebrari conuenit. Et licet historian,
qua afferit, Alexandrum Tertium, sub ca-
nonicorum habitu in predicto monasterio deli-
cetatem, à Duce Veneto deprecatum, reci-
pienti Baronum tom. 1. fol. ann. 1177. tamen Indul-
gentiarum per Alexandrum Tertium, predicta
Ecclesiam visitantibus largitarum, m[er]i minorunt
Ius Secundus, Paulus Secundus, Sextus
Quartus, Innocentius Octauus, Alexander Sextus,
Clemens Septimus, Gregorius Decimus Ter-
tius, & Clemens Octauus, in alijs literis quarum
anographa vidi. Et in Archivio Pacis Ro-
me copia literarum Alexandri Tertii, ex primo
libro Parcerorum Venetiarum extracta, carta 128.
videb[us]. Hoc exemplum inueniuntur est in primo Par-
cerum libro Venetiarum: Alexander Episcopus seruus
Iusti filii Priori, & fratribus saecula
Mariae de Charitate salute, & apostolicam benedictionem.
Cum pro commode generalis Ecclesiae, cuius curia
& regnum h[ab]et numerito gerimus, venientem Dom-
inaduentem Venetiam, ad peccatorum vestram pro nostri
singulis delictis, namus Aprilis, Ecclesiam vestram, iuuoca-
re spiritu sancti gratia, dedicamus, & omnis qui

in anniversario deuotacionis, vel tribus diebus ante,
vel post eandem Ecclesiam contrito animo deuote, &
humiliter visitauerint, de penit[er]is suis intunditis, confessi de
misericordia Iesu Christi, & beatorum Apostolorum Pe-
tri, & Pauli meritis, duximus indulgendor. Ne igitur
illud Indulgentia, quod visitantibus Ecclesiam vestram
anniversari indulsumus, impoesterum à memoria hominu[m]
elabatos semperponemus, quam fecimus, autoritate Ap-
ostolica confirmamus, eamq[ue] ad perpetuam memoriam
futurorum in scriptis diximus edendam. Dat. Vene-
tia in Rio alto 4. calend. Iulij. Ego Boninensis
Ducatus. Venetorum. Scriba doc exemplum sum-
p[er] ex authentico, videlicet, velmonens, ut
comperit, ita bona fide scripsi, & exemplavi, & me si-
gno corroborabo currentibus anno Dom. 1220. induci.
3. die 10. aprilis.

Innocentius Tertius aliud priuilegium pra-
dicto monasterio concessit, quod quia in li-
bro Indulctorum non habetur, hic addendum
curauit.

Innocentius Episcopus seruus seruorum Dei, dilectus fi-
lius Vincentio Priori S. Mariae in Portu, eiusq[ue] fratribus,
i[us] praesentibus quā futurū Religiosam vitā professu in
perpetuum. Religiosam vitam eligentibus Apostolicum
conuenit adesse presidium, ne forte euasib[us] temeritatis
miseris, aut eos a proprieitate revoceat, aut robet,
quod absit, facta Religionis iurisfringat. Ea propter dilec-
tum in Dominis filij regretra iusti postulationibus clementer
annuitus. & Ecclesiam sancta Maria de Cha-
ritate confundit in p[ro]p[ri]etatis eius in Marco Iuliano
infra Ducatum beato Petro collatis,
qua[nt]a p[re] recordations Innocentius Secundus Ec-
clesia vestra commisit, cum omnibus pertinentiis suis
ad exemplar eiusdem predecessoris nostri,
sub beati Petri tute, ac patrocinio perpetuis temporibus
mancare faciat. Statuentes, ut decime laborum ve-
stitorum, quos propriis sufficiunt colitus, fratrum ibidem
Deo seruientiis vobis cedant. Porro quādū religio
in eodem loco durauerit, tam de Ecclesia ipsa, quam de
omnibus suis appendit q[uod] canonice habet, vel habendis
ordinandi, & disponendi, secundum vestram prouidentiam,
& arbitrium, prout melius ad honorem Dei, &
utilitatem eisdem loci vobis videntur, in tempora-
bibus, & spiritualibus liberam vobis concedamus facul-
tatem, omnibus Ecclesiastis, secularibusve personis vo-
bis super hoc contradictionem, seu molestiam inferenda
Apostolica autoritate licentia interdicta, Chrysima ve-
tore, oleum sanctum, consecrationes altarium, seu Basilicarum,
ordinationes clericorum, qui ad sacros officines
suerint promovendis, à directo suscipiatis Episcopo, si
quidem Catholicus fuerit, & communionem sacrosan-
cta Romana Sedu habuerit, & ea voluntate vobis gratis,
& sine præstatte aliqua exhibere, alioquin licet vobis
quemunque malueritis, Catholicum adire antisue[re],
gratiam, & communionem Apostolicu[m] sedu habentem,
qui nostra fides autoritate vobis quod postulatur,
impedit. Sepulchram quoque ipsius loci liberam
Ecclesie decernimus, ut eorum deuotio[n]i, & extrema-

voluntati, qui se iūcō sepius deliberauerint, nisi fortē excommunicati, vel interdicti sint, nullus obstat; salua tamen iustitia illarum Ecclesiarum, à quibus mortuorum corpora sumuntur. Decernimus ergo, ut nullum hominum fas sit, in eadem Ecclesia, seu in rebus ad ipsam pertinentibus, sibi aliquid vindicare, aut eius possessiones auferre, vel ablati restringere, minuere, aut aliquibus vexationibus fatigare, sed integrō omnia conserventur, eorum pro quorum gubernatione, ac fulmentatione concessa sunt, vobis omnimodo profutura: salua Apostolica autoritate. Ad huius autem concessionis indicium, se quod eadem Ecclesia cum suis possessionibus beati Petri rari existat, unum Eizanium novum, nostrum, successoribus annis singulis perfoluet. Si qua sit in futurum Ecclesiastica, secularis uero persona hanc nostrā Constitutionem paginam scire, contra eam temere venire tentauerit, secundo tertio communione, nisi reatum suum congrua satisfactione correxerit, potestatis, honoris, sui dignitate careat, reamq; se diuino iudicio existere de perpetrata iniuriae cognoscat, & a sacratissimo corpore, & sanguine Dei, & Domini Redemptoris nostri Iesu Christi aliena fiat, atq; in extremo examini disticta ultima subiaceat. Curia autem eidem loco sua tuta seruabit, si pax Domini nostri Iesu, quatenus & hic frumentum bone actionis recipiant, & apud distractum iudicem premia aeterna pacu inueniant. Amen.

Ego Innocentius Carbolicus Ecclesia Episcopus.
Ego Petrus Portuensis, & Rustine Episcopus subscripti.

Ego Ioannes Albanensis Episcopus subscripti.

Ego Ioannes Sabiniensis Episcopus subscripti.

Ego Nicolaus Tusculanus Episcopus subscripti.

Ego Guido Pranesinus Episcopus subscripti.

Ego Ioannes titulus sancti Stephani in Celsio monte presbyter Cardinali subscripti.

Ego Sofredus tituli sancte Praxede presbyter Cardinali subscripti.

Ego Vencius sanctorum Ioannis, & Pauli presbyter Cardinali tituli Panachy.

Ego Benedictus tituli S. Susanna presbyter Cardinali subscripti.

Ego Rogerius tituli sancte Anastasie presbyter Cardinali subscripti.

Ego Gregorius sancti Georgij ad velum aureum Diaconus Cardinali subscripti.

Ego Guidus sancti Nicolai in carcere Tull. Diaconus Cardinali subscripti.

Ego Guals sancta Maria in Portico Diaconus Cardinali subscripti.

Ego Octavianus sanctorum Sergij, & Bacchi Diaconus Cardinali subscripti.

Data Roma apud S. Petrum per manus Ioannis sanctorum Mariae Confessorum Diaconi Cardinali, S. Romana Ecclesia Cancellerij s. idus Ianuarij, iudicione 11. Incarnationis Dominae anno 1206. Pontificatus vero Domini

uii Innocentij Papa III. anno 10.

Honorius III. an. 1285, alind priuilegiū cōcessit, qd; in lib. Indulctorum pag. 175. videri potest.

Eugenius IV. anno 1446. lapidem porphyriticum pro maiori capella fundanda cum leque oibus literis transmisit, videlicet:

Eugenius Episcopus fratre seruorum Domini & p-

lopi canonici regularibus S. Marie de Chartres et Vi-

netijs, salutem, & apostolicam benedictionem. Quid fa-

ctus record. Calixtus Papa II. praedecessor regis silicei

Petro presbytero possest, sed integrō omnia

monasteri vesti sit, acceptans, predictam bullam

vestram inibi adsciri, et per regulares causas, quan-

tum effi successores, sub principiis Apostolorum pro-

missione voluit gubernari. Deinde adscitum ecclesiam

ipsi canonico lapidem misit, qui primum in la-

cundiis dicitur. Ecclie fundamentis posuit, bauit

hunc domum Dominus Dei nostrum in eodem loco et aper-

ta prouincia, et gaudemus que sunt in predictis predi-

toris nostri intentionem effectum operam habuimus

buisse, quandoque loci isti in numero conuenienti,

omnig; alia ex parte in primis regulari infraueniuntur, a

ceteris virtutibus coedite Domino adiuuante, et

Ecclie ipsa soluenti ad desponsatione populo, & anima

celebraturis officia canonica stetit voluntatis

quaratione cu; estet vobis p; Christi fratrum elemosynae

oblata occasio, predictam Ecclesiam proximum remun-

cum nostra licentia ampliare impetravit, et has nos i-

gnificare cur aucti, nunc capellam dicta Ecclesie neu-

rem fundare, atque erigere instituit. Quae p[ro]p[ter]a

virtutum Domino concedente, beligerente nivener-

nor perpetuus nobis noscimus talis est, ut inveniatur

ut sit Venetiarum letificie, & boni reparatione,

cupientes predicti Calixti predecessori nati velu-

mitari, lapidem porphyriticum, qui primum inveniatur

fundatione predicti & majori capelle posuit, et hoc

titia construendi dictam capellam, fons non nullo

benedictione, yobbo mitemus. Volentes, quid amicus

hunc modi Ecclie omnibus indulget, predicti gratia-

gratias gaudemus, et vitas, quibus parva, et acta appa-

satim amplificatione manum gaudemus, et r[ec]onstituam-

Dat. Rome apud S. Petrum anno Incarnationis Domini

anno 1446, tertio nonas Septembra Pontificatus ab

anno 15.

Anno 156. Pius V. Abbatial dignitate mo-

nasterium insigniuit.

Anno autem 1502. Sanctimoniales S. Deni-

lis curante Serenissimo Principe Leandro Lau-

redano, & iubente Romano Pontifice, Alexan-

dro cura, ac regimihi Abbatis S. Mariae Chari-

titis, & totius congregationis subditis fuerunt, ita

qua per annos centum manerunt, cum sono

longa experientia didicissent Abbatum metu-

rij Charitatis, illorum autoritatem constitutu-

temporum ad eorum regimen non amplius ful-

ficere, D. Petru Veneto Abbate cu; Serenissimo

principi secreto rem agente, cura ac regimhi

Patriarche Venetiarum tradita sunt.

X monasterio S. Marie Charitatis multi-

ri praclaris, iijq; religiosissimi predicti, re-

delicit D. Nicolaus Bononiensis, qui in refor-

mationem fuerat canonicus S. Joannis in mo-

ntibus propter prius quam explicitemus, postu-

mus propter loci dignitas, vt illius descriptione bre-

te Bononie, sed deliderio arctioris vita, do monasterio reformationem Frigidionem amplexans facte, qui per viginti annos fuit in nostra congregatio, & sex annos docto generali, & cum effect Prior monasterii extensis, a ciuitatibus Bononiensibus Episcopatus dum Roma Bononiam revertitur, inter defensionem cl. Lucei, sepultusque est cl. S. Frigidiani. D. Benedictus de Place, qui quibus annis fuit Rector generalis, & R. obiit Prior Lateranensis anno 1451. D. Augustinus Placentinus, qui pluribus annis summum ac totius congregationis obtinuit, & fuit sub eius Prior Lateranensis, sub cuius regime gregio multorum monasteriorum accepit plenum fuit dilatata, D. Orosius Mediolanus, qui familiariter fuit Rector generalis. D. Ferranensis, qui fuit Adrius Episcopus. D. Tommasus Venetus Episcopus Scodræ in Illyria. Hieronymus Rhigetus, qui fuit Episcopus prediarum. D. Gabriel Flamma Episcopus denique omnium Concionatorium sui cuius amicissimus, & eloquentissimus, qui multa docebat, & solita oratione scripti, cuius adhuc memoria in populis vivit. D. Laurus Venetus, in suo reditu à practicatione Panormitanæ conciones Quadragefinales habuerat, ab In- lio caput, medius, squaleisque consecutus Domino requieuit ante annos quadraginta.

In Ecclesia sancte Mariæ Charitatis cuncta Reliquie Beati Aniani Episcopi Alexandri, Macri Evangelisti discipuli, cuiusque in Episcopatu Alexandrinu primo successore, qui anno 1288. Venetias translata, ac in Ecclesia S. M. annis primis postea, ad dictam Ecclesiam anno 1413. die quarto Novembra sunt transferuntur. Reponuntur in eadem Ecclesia vna de Cosmio Bartholomaei Apostoli, cum alijs minoribus.

Sunt quoque in illa tria Maufolæ triū Pri- cipis Venetorum magnificissimè ornatae. Marti Barbarici, Auguſtini Barbarici, & Nic- li de Ponte, & alia multa Patriitorum Venetiæ.

CAPUT DECIMVM

TERTIVM.

De Insulis Diomedais, & Moni-

sterio Tremitano.

Nro 1412. Greg. XII. iudeo canonici Frigidionarij per-

quis & nobile eximio

Marie Tremitano in Ins-

Diomedais reformandus

cepit, cuius reformatio-

nem propter loci dignitas, vt illius descrip-

46. lapi dem porphire
fundanda cum fratre a
delicet:
u seruorum De dilecta
Maria de Charatu de V.
am benedictus olim se
praeceps noster olere a
in loco nunc trichia. O
trans, praefidem bullam
er regulares cassoules, qu
incipit Apollinaris pat
rind adiutorium credi et
dem miseri qui prout in u
mentis peneatis, huius
stris in eodem loco astant
ne fandam prediis praedig
tum optatrum hanciam do
ri ipse in numero censuit,
im regulari astant, a
te Domineps astant, a
ad deinceps populo & anima
ci stratis ridetur deca
p Christi fideli emulatio
Ecclesia proxima tempora
iare a capitulo fuit uita
capellam dabo Ecclesia me
re in festis. Quis possum
dente, Belga sente reb
sonum salutis, et caro dicit
cet, & boum regnus cum
praeceps noster indequ
eticam, qui primi omnia
teris capite posuit, et hoc
a capellam, sicut iam uide
isti. Venetus, quid amiss
bus Indagatori, propositi
et, quibus parva et am
num gaudens, et in fabula
anno Incoronata Don
September Pontificatus.

V. Abbatiali dignitate no

v. Sanctimoniales S. Dunc

no Princeps Leontio La

omano Pontifice, Ale

Abbatis S. Maria Clau

stionis subditus hierarchia

in maneribus, cum autem

decident Abbatis metu

m autoritate confirmati

i regimen non amplius i

Abbate c. Sermonis

i agente, curz ac regum

um tradita sunt.

Mariz Charitatis multi

religiosissimi proceri, re

Bononiensis, qui successo

anonicus S. Ioannis inno

tc Bononiam, fed desiderio arctioris vita, in di
cio monasterio reformationem Frigidionariam
implans fuit, qui per viginti annos fuit Pra
leatus in nostra congregatione, & sex annis Re
ctor generalis, & cum elect Prior monasterij La
teranensis, a ciuibus Bononiensibus Episcopus
postulatus, dum Roma Bononiam reveretur in
iuncte defunctus est Luce, sepultusque in Ec
clesia S. Frigidiani. D. Benedictus de Placentia,
qui tribus annis fuit Rector generalis, & Romae
obit. Prior Lateranensis anno 1451. D. Aurelius
Placentinus, qui pluribus annis summum regi
men totius congregationis obtinuit, & fuit et
iam Prior Lateranensis, sub cuius regimine con
gregatio multorum monasteriorum accessione
plurimum fuit dilata. D. Orosius Mediolanensis,
qui humiliiter fuit Rector generalis. D. Titus
Ferrariensis, qui fuit Adrie Episcopus. D. Tha
dæus Venetus Episcopus Scodra in Illyrico, D.
Hieronymus Rhigetus, qui fuit Episcopus Ca
pitolinum. D. Gabriel Flamma Episcopus Clo
diensis, omnium Concionatorum sui cuius
eloquentissimus, qui multa versi
bus & solent oratione scripti, cuius adhuc me
moria in populis vixit. D. Laurus Venetus, qui
in suo ordinu à predicatione Panormitana vbi
conciones Quadragesimales habuerat, ab Infide
lis captus, inedia, squatoreque confactus, in
Domino requieuit ante annos quadraginta.

In Ecclesia sancte Mariz Charitatis condun
nit Reliquias Beati Aniani Episcopi Alexandri
ni, Marci Evangelista discipuli eiusq; in Episco
pate Alexandrinu primi successoris, qui anno
1288. Venetas translatæ, ac in Ecclesia S. Cle
mentii primum posita, ad dictam Ecclesiam anno
1451, die quarti Nouembri sunt translatae.
Reportur in eadem Ecclesia vna de Costis B.
Bartholomei Apostoli, cum alijs minoribus re
liquiis.

Sunt quoque in illa tria Mausolea triū Princ
ipum Venetorum magnificissimè ornata,
Marci Barbarici, Augustini Barbarici, & Nico
li de Ponte, & alia multa Patriitorum Veneto
rum.

CAPUT DECIMVM.

TERTIVM.

De Insulis Diomedais, & Mona
sterio Tremitanio.

Nro 1412. Greg. XII. iubente
canonici Frigidionarii per
tinuum, & nobile canonib⁹ S.
Mariz Tremitanum in Insulis
Diomedais reformandum fu
seperunt, cuius reformatio
ni progressum priuilegium explicemus, postulat
ius loci dignitas, ut illius descriptione breui

Eee 4

II.

ter saltē attingamus: quod facilius, libentiisq;
præflabimus: quia de Insulis Diomedais, quas
modò Tremitanas dicimus, integrum opulculū
sex libellis dislinctum ante an. 100. edidit Ben
dictus Cocorella Vercellenis, & nostra congrega
tionis canonicus stylō sincero, nec parum eru
dit, & ornato, cui que nunc subiectimus, vt plu
rimum accepta referenda premonemus. De In
sulis Tremitanis, olim Diomedais, variam apud
Historicos, & Cosmographos opinionem inue
nimus, nam Ptolomæus quinq; fuisse cōmemorat.
Plinius verò lib. 3. Naturalis Historia, & Strab
bus lib. 6. duas tantum, & hic quidē vñā Diome
daā à Diomedis Mausoleo, alteram Teutriā; ille
verò vñā tantum habitabile, alteram desertā fu
isse ferbit. Cōfentient omnes tum veteres, tum
recentes, Diomedæs à Diomedē Aetolia Regē
post eversum Ilium illic cum socijs adiecto, ibi
que fedibus positis, vita functa, ac tumulato, sic
cognominatas. Hæ sūt in mari Ionio Daunia ab
luēt, quā nunc Apuliam dicimus, non procul à
monte Gargano, vel à Sipontinis, & à continen
ti miliario octauo supra decimum distantes, de
quibus Virgilius, Ouidius, Dionysius & alij plu
ria, necnō D. Augustin. de Civitate Dei lib. 18. &c.
18. de aubis Diomedais loquens, Insularū sco
pulos tenentibus, quas socios Diomedis ibidem
meritos, & in volucres mutatos ipse Diomedes a
pud Virgiliū si queritur.

Hanc etiam horribilissimā portenta sequuntur,
Et sœy amissi petiverant ac hera penū:

Fluminibus vagantur aures, heu dira meorum
Suppicias, & scopulos la rymosi vocibus implent.

Vnt autē huiusmodi aues, qñdoquidem in il
larum mentionem incidimus, Anatis ampli
tudine paulo grādiori, plumas habentes in tergo
colore glaucas, vel subnigras, sub pectore aut al
bas, capite sunt grossiori, ac rotido, oculis igneis,
rostro subadunco, brevibus curribus, & pedibus
croceis, ac cartilaginatis inflar anteris, alijs ob
longis. Et quamq; alibi ē, ut nonnulli afferunt,
inueniātur, maiore tñ numero, & copia apud Di
omedā Insula habentur. Nidificant autē in fo
raminibus faxes, vno tñ ouo singulæ contentæ.
Diē medio in pelago pescando peragunt. Nocte
reveruntur in cryptas, & sub primū noctis cre
pusculum, scopulos estate clamoribus implent.
Earum garris veluti vox vagientis infantul: &
ni si quipā ipsarū cognitionē calleret, crederet
pueri potius in eunis vagire, quā garris realites
in caueriis. Pulli illarum autem sunt in Autum
nopinguæ, & tunc incola ferreis eos auctor
vntis, non ad vescendum tamē, quia carum
carnes graui quodā odore stomachū faciunt, sed
ad excipendum adipem, qui collectus, & adfer
uatus languoribus plurimis medetur. Nam hu
ius adipis liquor, vt à plebisq; compertu est, pro
dest omni neroorum contraktioni ex causa fri
gia, & mixta orienti, nec non humorum algen
tum